هرگاه پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ وارد مسجد می‌شد می‌فرمود: «أعوذُ باللهِ العَظیمِ، وبوَجهِه الکریمِ، وسُلطانِه القدیمِ، مِنَ الشَّیطانِ الرَّجیمِ»: «پناه می‌برم به الله بزرگ و ذات بخشنده و سخاوتمندش و قدرت ازلی و ابدی‌اش از شر شیطان رانده شده

از عبدالله بن عَمرو بن العاص ـ رضی الله عنهما ـ روایت است که: هرگاه پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ وارد مسجد می‌شد می‌فرمود: «أعوذُ باللهِ العَظیمِ، وبوَجهِه الکریمِ، وسُلطانِه القدیمِ، مِنَ الشَّیطانِ الرَّجیمِ»: «پناه می‌برم به الله بزرگ و ذات بخشنده و سخاوتمندش و قدرت ازلی و ابدی‌اش از شر شیطان رانده شده». پرسیده شد: آیا فقط این [را گفت]؟ گفتم: آری؛ و چون این را بگوید، شیطان می‌گوید: در ادامهٔ روز از من ایمن شد.

[حسن است] [به روایت ابوداوود]

هرگاه پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ وارد مسجد می‌شد می‌فرمود: «أعوذُ باللهِ العَظیمِ» پناه می‌برم به الله و صفاتش. «وبوَجهِه الکریمِ» به او که بخشنده و عطاکننده است، «وسُلطانه» غلبه و قدرت و قهر او بر هریک از بندگانش که بخواهد «القدیم» ازلیِ ابدی «مِنِ الشَّیطان الرَّجیم» دور شده و رانده شده از رحمت الهی. یعنی: خداوندا مرا از وسوسه و اغوا و گام‌های شیطان و آنچه به دلم می‌اندازد و فریب و گمراه‌گری او حفظ کن، زیرا او سبب گمراهی و لغزش و جهالت است. پس به عبدالله بن عمر گفته شد: «أقط»؟ یعنی: آیا پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ فقط این را فرمود؟ گفت: آری. پس چون در مسجد این دعا را بگوید شیطان می‌گوید: این وارد شده به مسجد، خود را در همهٔ اوقاتِ روز و شبش از من حفظ کرد.

http://sunnah.global/hadeeth/fa/show/8294